

 כותב' עלון ילדים:
 הרב ישראל שנהב
 הרב טל ח'מוביץ'
 תהילה יפרת

לאור ההלכה - מפסקי מרן הראשל"צ הרה"ג מרדכי אליהו שליט"א

מהלכות ומנהגי ספירת העומר

אם אדם אמר לשואל, ימים או שבועות בלבד כגון שביום השביעי אמר לו היום שבוע אחד, אינו יכול לחזור ולספור באותו ערב עם ברכה, ויספור בלי ברכה. ויש מחמירים רק "מבין השמשות", אמנם לכתחילה יש להיזהר "מפלג המנחה" אך אם אמר לחברו לפני פלג המנחה, יכול להמשיך ולספור בברכה. (כה"ח תפט סק' בן, הגדת אורח חיים עמ' רג סע' יח, חגים עמ' 154)

אם לאחר שבירך ספר בראשי תיבות "היום ג' ימים" ולא היום שלשה ימים אינו צריך לחזור ולברך, אמנם יחזור וימנה בלא ברכה. ואם לא חזר ומנה, אף על פי כן יכול לספור בשאר ימים בברכה. לכן יש להיזהר במיוחד בערב לג' בעומר שלא יזכיר לג' בעומר עד שיברך ויספור. (כה"ח שם סק' כד שם, שם)

מכון "אביה" - הרב סעדיה דגן

הבלונים של חיי

בחגיגת יום הולדת, לפני מספר שנים, זכיתי לשפע מתנות של ברכות ואיחולים מכל המשפחה המורחבת והחברים, אך מבני הקטן יותר מכולם. התארחנו בבית הוריי יחד עם המשפחה המורחבת, המבוגרים ישבו סביב השולחן והילדים הקטנים שיחקו בבלונים. והנה, בני מגיע אליי כשהוא מחזיק שני בלונים בידו, אחד כחול והשני כתום ומתחנן שאשמור לו אותם. ניסיתי לעודד אותו לחזור לשחק עם כל הילדים, אך הוא בשלו: "בוא איתי לחדר, נחביא אותם שלא ייקחו לי אותם, וכשנלך הביתה ניקח אותם". הצבעתי על שאר הילדים שמשחקים בשמחה וניסיתי להסביר לו, שכל עוד הוא מחזיק בבלונים הוא מנוע מלשחק, אך לא עזר. רק כשהתחייבתי לו לשני בלונים בסוף הערב, הוא נתרצה וחזר לשחק בשמחה.

בכך לכאורה נגמר העניין, אך באותו רגע עלתה בי מחשבה - שאלה: "כמה בלונים אני מחזיק בחיי, שלא מאפשרים לי לשחק את משחק החיים שלי באמת"? הופתעתי מהשאלה, ועוד יותר מהגילוי. בהתבוננות קצרה גיליתי שאמנם אני מחזיק ב'בלונים' שונים, המונעים ממני לשחק את משחק החיים האמיתי שלי. סיפרתי לכל הנוכחים על המתנה הגדולה שקבלתי זה עתה מבני הקטן. מאז, לשמחתי ולצער, אני ממשיך לגלות בלונים נוספים שמונעים ממני לשחק את משחק חיי במלאות.

מה הם הבלונים ?

ערכו של בלון הוא בעיקר באוויר שממלאו, בלעדיו הוא חתיכת גומי מקומטת, האוויר מגדילו ואף מנשאו אל על, האוויר מגלה את גווניו לעין כל, ואם נכתב משפט מיוחד עליו, או ציור, גיפוח הבלון באוויר מגלה את הכתוב בבירור. חסרונו, שהאוויר אינו חלק ממשי ממנו, אלא רק ממלא אותו, וברגע של לחץ או דקירה קלה הוא מתפוצץ וכל האוויר יוצא ממנו כלא היה, והגומי הדק נותר לבד וקרוע.

לצערנו, אנו יוצרים בלונים מלאי אוויר בתוכנו, אשר נותנים לנו תחושה של ממשות. האוויר שאנו ממלאים אותם הוא 'אוויר' של חשיבות עצמית, אשליות, חשיבויות דמיוניות שאנו מייחסים לעצמנו - כבוד, עושר ומעמד, פחדים וחרדות, דימוי עצמי ותדמית חברתית. אנו בטוחים ש'בלונים' אלו תצמח לנו תועלת מיוחדת. אך עמוק עמוק בתוכנו, אנו יודעים שאין בהם ממש ודי בקושי קטן, 'קצץ קטן', כדי ש'יתפוצצו' ונבוא לידי ייאוש. ברגע שהם מתפוצצים אנו 'מופתעים', מסרבים לעכל איך קרה כדבר הזה, אנו מגיבים באכזבה ובאבל כאילו אבדנו את עצמנו. אך, דווקא הבלון שהתפוצץ חושף את האמת הכואבת, שאנו למעשה, משובעים לבלונים שיצרנו וכופרים בערכנו הייחודי הטמון בנו. אנו מסרבים להודות בפומבי שידענו מראש "כי זה סופו של כל בלון".

אדם החי כבלון, המלא ב'אוויר של דמיונות', גורם לעצמו להתרחק מעצמו - מהאוצר הייחודי שבו, כי הוא חי מהשקר

נערך בידי הרב טל חיימוביץ'

אם בעת הברכה ידע מהו היום הנכון ורק בספירה טעה, יש אומרים שאינו חוזר ומברך, ויש חולקים. לכן יברך בלא שם ומלכות ורק יהרהר שם ומלכות בליבו ואחר כך יספור. (שו"ת רב פעלים ד, שם, שם)

יש נוהגים להזכיר את העומר במכתבים וכותבים בראש המכתב "היום כך וכך לעומר" ויש כותבים יום כך וכך למ"ט מונים. אם כתב כן במכתב ושכח באותו היום לספור יש אומרים שיוכל להמשיך ולספור בברכה (כה"ח תסט סק' פד שם, שם)

מי ששכח לספור את העומר בליל לג' בעומר, אך הזכיר בשיחה עם חבריו שהיום "לג' בעומר" יוכל לספור אח"כ בברכה על סמך זה. (הגדת אורח חיים, שם)

נערך בידי הרב טל חיימוביץ'

ולא מהאמת החיה בו - מנשמתו, שהיא חלק אלוקים ממעל. כיון ש"לשקר אין רגליים", אין באדם את כוח העמידה והעמידות בפני מצבי התמודדות קשים. לעומת זאת, רק ל"אמת יש רגליים" - יש את כוח החיות של עמידה איתנה בגלי המציאות, ואת היכולת לחולל חוסן פנימי ומסוגלות עצמית להתמודד בהצלחה בקשיים ולנצח.

כידוע, "חותמו של הקב"ה אמת" - על פי חותם האמת, הקב"ה ברא את כל העולמות, לכן האמת חקוקה בנו ובכל עולמות הבריאה, ממש כפי שחותמים על דף בחותמת ומה שמופיע בחותמת מופיע בדיוק על הדף. לכן, אנו נדרשים לבוא לדרגה של "אמת מארץ תצמח", לפעול על פי האמת בארציות - בחיי היום יום שלנו, ומי שפועלו אמת זוכה לצמוח מהארציות היום יומית. זכינו למתנה - התורה, שהיא מכתב האמת והעוז שהקב"ה נתן לנו כדי להתגבר על עולמות השקר, כדי לחיות את עצמיותנו בחירות ולגלות זאת לכל העולם. מה הוא הכוח הטמון בנו, אשר יכול לאפשר לנו בבחירתנו, לזהות ולחיות את האמת העצמית שלנו בזהות מוחלטת?

כוח האמונה - האמון!!! המפתח לגילוי האוצר שבנו. כוח זה הוא כשרון החיים שהקב"ה טבע בכל אדם כדי לגלות ולחיות בפועל את ייחודו האמיתי האלוקי. ככל כשרון, אנו נדרשים לפתחו ולשכללו כדי שיביא אותנו לחיות באחדות ובהיות שלמה את ייחודנו, יביאנו לדבקות באמת ובמי שחותמו אמת - בקב"ה. עם ישראל, הישר - אל, זכה לפיתוח כשרון זה עד לרמה של "מאמינים בני מאמינים". ממילא זכה למסוגלות פנימית לחולל שינויים משמעותיים בחייו על פי האמת. האמונה נקראת אמונה רק כשהיא מחוברת אל האמת. הבלונים הם המפרדים בין האמונה לאמת.

ככל שאנו מפתחים את כוח האמונה שבנו על ידי מוכנות להתמודד באופן אמיתי וישר עם הקשיים שהקב"ה מזמן לנו, כך אנו מחזקים את 'שריר האמונה' וכך אנו מסוגלים לראות את ההזדמנויות, את האמת החיה, שהקב"ה טמן בקושי. זאת כדי שנעלה אל על וגזכה לכוחות ממרומים שיתנו בנו עוז להתגבר ולהיות מסוגלים לשחק את משחק חיינו במלאות, לחיות בעצמאות. כך הוא גם לגבי האומה, אם נחיה על פי העצמיות שלנו, האמת הצרובה בנו, עצמאותנו תקיף את כל מישורי חיינו מבפנים ומבחוץ.

אבי'ה מאמנים באמונה |טל. 02-6567787 |Email:avia@dolev.org
למאננינים/ות נפתחים קורסים בשבוע הקרוב בירושלים ובמרכז.

"צדיק כתמר יפרח" - מדברי מורנו ורבנו הרב ניר בן ארצי שליט"א

קדושת ישראל

"דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדושים תהיו כי קדוש אני ד' אלוקיםכם" (ויקרא יט, ב) מהי מהות המצווה "קדושים תהיו" וכיצד מגיעים לדרגה זו של קדושה? הרי לכאורה זהו ציווי לכל עדת בני ישראל, אם כן הכיצד זה יתכן?

כדי להבין זאת עלינו לזכור כי הקב"ה בחר את עם ישראל להיות לו לעם סגולה. ה' ית' נתן לנו את התורה, החוקים והמצוות וסדרי התפילות להתפלל אליו. הקב"ה נתן ליהודי גם נשמה שהיא המחברת את נפש היהודי וגופו לקב"ה - ודרכה הוא יכול להיטתר ולהתקדש. אם אין נשמה - אין מה שיחבר את האדם לקב"ה. הנה הגוי להבדיל, הוא כמו חיה, בהמה, מציאות סתמית. גם אם הוא מאמין בקב"ה, האמונה הזו היא סתמית, כמו שאומרים לו - זו אבן והוא מאמין שזו אבן. הגוי לא מרגיש שום חיות של אמונה בלב. לא מרגיש את הניסים והנפלאות שמתרחשים לו וסביבו.

היהודי כמו מלאך

לנשמה יש כח המחבר את היהודי לריבונו של עולם - ובכווחו להיות כמו מלאך. למלאך יש נשמה והוא כולו רוחניות, כמו שבשמים יש נשמה למלאכים, כך בארץ יש לעם ישראל - לכל אחד מאיתנו - נשמה. כך יוצא, שכאשר

האדם מתנהג בדרך ארץ ישרה ואמיתית, ז"א בתיקון המידות, יחד עם לימוד התורה והתפילה - הגוף החומרי והבהמי שלו הופך יחד עם נשמתו להיות כדוגמת מלאך. זהו רצונו של

הקב"ה - שיהיו ירצה לעבוד את הקב"ה ירצה לעבוד את הקב"ה

מרצונו החופשי, מיוזמתו, בשמחה והתלהבות שלא כמו מלאך, שלא עושה כל פעולה ללא הוראה של בורא עולם ואינו יוזם אלא עובד לפי פקודות. זהו ההבדל

העיקרי שבין יהודי למלאך. הקב"ה נתן בידינו בחירה חופשית שלא ניטלה מאיתנו מזמן האדם הראשון. כשאדם בוחר בדרך טובה - דרך ארץ, תיקון מידות, צניעות, ענווה, תורה ותפילה, או אז הוא מתבטל לקב"ה. כשהוא מתבטל לקב"ה, הוא עולה למדרגות של

למעוניינים במגישה עם **הרב ניר בן ארצי שליט"א** להתייעצות וברכה ניתן להתקשר לטל' 590-599-599 1 בין השעות 10:00 ל- 15:00 בימים א'-ה'

צוהר לתיבה - ר' חנן חסן

מאזני צדק... והין צדק יהיה לכם - האם זה מאפיין לקדושה?

פרשת **קדושים** פותחת בציווי "**קדושים** תהיו, כי **קדוש** אני...". כאשר אנו שומעים ציווי כזה, מצטיירת בראשנו התמונה שכדי להגיע למדרגה של "קדושים", עלינו לעסוק בדברים שברומו של עולם, באמצעים כמו עיון, הגות ומחשבה. מפתיע לגלות שלאחר מספר פסוקים, בהם אנו מזהירים על מצוות שבין אדם לקונו, מובאות מצוות "סוציאליות" רבות, שבין אדם לחברו. להפתעתנו מדובר בעניינים קלי ערך לכאורה, העוסקים בקטנות חלילה, כמו הקפדה על דיוק במשקלות. האם משקולת של 1 ק"ג, ששוקלת רק 999 גרם, היא זו שתמנע בעדי מלהיחשב קדוש? ואכן, התורה מצווה אותנו "**מאזני צדק אבני צדק איפת צדק והין צדק יהיה לכם**". רש"י מפרש שהתורה עורכת הקבלה בין החנווני השוקל את הסחורה ללקוחותיו, ובין הדיין, "מלמד שהמודד נקרא דיין, שאם שיקר במידה הרי הוא כמקלקל את הדין". כיום מחליפים כלים אלקטרוניים דיגיטליים את המכאניים, ואין כמעט שימוש במאזניים הבנויות על משקולות, ואין בנמצא כלי מדידה מיוחדים למכירת שמן או יין מחביות. כיצד אפוא יוכלו לבוא לידי ביטוי ההיבטים הרוחניים הגלומים במצוה זו, במיוחד אלה המשתקפים בשמותיהם של כלי המדידה המיושנים? נסתפק בהתייחסות ל"**הין צדק**". "**הין**" הוא מידת נפח, המיוחסת במקרא לנוזלים בלבד, לעומת ה'**איפה** למשל המשמשת יותר ביבש (קמח, זרעים וכיו"ב) אך גם בלח. התורה אינה מתייחסת לכל יחידת מידה בנפרד, אלא מזכירה כל סוג של מידה, "לא תעשו עוול במשפט במידה במשקל ובמשורה", כאשר המידה מתייחסת לאורך, והמשורה לנפח.

רוחניות גבוהה וכך נדבק בקב"ה. אך אם, חס ושלום, האדם בוחר הפוך, הוא נדבק בחומר, בטומאת הסטרא אחרא, ובאלילים אחרים. כדי להיות אדם רוחני טהור

וקדוש, צריך האדם לתקן את מידותיו, לקבוע עיתים לתורה, להתפלל במניין, לעשות חסד, ולהיות סובלני שמח ומאושר, לכבד כל יהודי, ומבוקר ועד ערב לעשות רק טוב.

אך אם היהודי חס ושלום, כועס או מגדף, רוגז ומתגאה ותחושת שתלטנות אופפת אותו - אז קורה שהוא חושב שהוא גיבור גדול ופוגע באנשים בלי חשבון, וגם אם יש בו תורה ומתפלל במניין - באמת כולו מלא חומרות, וטומאת הסטרא אחרא שולטת בו. כל יהודי מסוגל לעלות לרוחניות, לטהרה ולקדושה. לכל יהודי יש גוף שנעשתה בו ברית כהלכה, רוח המחוברת לנשמה שהיא חלק אלוך ממעל, ושלושה דברים אלו נותנים כח אינסופי ליהודי, להדבק בקב"ה. כאשר יחד עם שלושת הכלים הקדושים האלו, אדם מתקן מידותיו, קובע עיתים לתורה ומקפיד על תפילות במנין - הוא מתמלא ברוחניות, בקדושה ובהצלחה והוא נקרא בן של הקב"ה. "**בנים אתם לד' אלוקיםכם**" (דברים יד, א).

למעוניינים במגישה עם **הרב ניר בן ארצי שליט"א** להתייעצות וברכה ניתן להתקשר לטל' 590-599-599 1 בין השעות 10:00 ל- 15:00 בימים א'-ה'

התורה מזכירה גם "איפת צדק" כדוגמא מייצגת למידת נפח. ושואלים חז"ל מדוע מזכירה התורה גם "הין צדק", שהרי אף הוא בגדר מידת נפח? ומשיבים חז"ל, "לומר לך שיהא **הן** שלך **צדק ולאן** שלך צדק". מדוע נבחרה דווקא **ההין**, המשמש לנוזלים בלבד, ללמדנו כלל זה? תכונתו העיקרית של הנוזל היא נזילותו, כלומר היותו חסר צורה קבועה. אם אין בית קיבול שיכיל אותו, הוא ייזל כלפי מטה ויילך, כל עוד לא ייעצר ע"י מחסום אטום ויציב. הנוזל גם מקבל את צורת הכלי בו הוא מצוי. לכן כמו רומזים הדברים, שכמו שה"**הין צדק**" שומר על הנוזל שבתוכו, בצורה שהוא מקנה לו, מבלי לגרוע ממנו ולו טיפה אחת, כך גם דברתו של האדם צריכה להיות מוצקה. כיצד מייצגת המילה "**הין**", על אותיותיה, תכונה זו? אם נחפש אחר המכנה המשותף שבין האותיות ה' ו-נ, נגלה שייחודן בכך שהן מייצגות את קו האמצע ואת העדר הסטייה לצד זה או אחר. אם ניקח את האותיות **א-ט**, המייצגות את כל המספרים בני ספרה אחת (1-9), נגלה שהאות ה' היא האמצעית שבהן וגם הממוצע שלהן. וכן לגבי האותיות **י-צ**, המייצגות מספרים דו-ספרתיים (10-90), האות נ' היא האמצעית, והממוצע שלהן. **והן**, שתי האמצעיות, מחזקות ותומכות האחת את השנייה, כאשר האות י' המייצגת את הקב"ה, כמו מורה להן מלמעלה את מקומו של קו האמצע של המאזניים, ניצבות **הן**. משמעות נוספת של המילה **הין**, היא **ערך**, והתורה כמו אומרת לנו "תנו ערך לדבריכם", "**והין צדק יהיה לכם**". ואז, אם מילותיך שוות ויקרות, שקול כל מילה, כי אם תסור מדברתך חלילה, תתייצבנה האותיות ותשאלנה "**הן** (הלא) הבטחת?". ערך דברך מייצג את ערכך ואם אין ערך לדברייך, ממילא, גם אתה חסר ערך. ואחרון חביב, אמור תמיד **הן** (כן) יציב **לצדק** (התייצב לצידו), ואמור **לאו** תקיף, כאשר אתה חש בחסרונו.